

Oriol Tuni, provincial de Catalunya de la Companyia

—La Companyia de Jesús ha fomentat l'ajuda al proïsme al llarg de molts anys i ahora ha estat expulsada de molts països. Alguna cosa no ha funcionat.

—Al llarg d'aquest temps hem estat en contacte amb realitats molt complexes i amb lluites d'interessos. En aquest context hem estat una gent conflictiva però sense pretendre ser-ho. És evident que si en un moment determinat, per exemple al Paraguai, ens vam alinear al costat dels necessitats, això va topar amb els interessos d'algunes potències. Va haver-hi molts morts entre els nostres.

—"Al costat del dèbil" podria ser un lema de la Companyia, però també són formadors de classes dirigents a través de l'ensenyament ¿És coherent aquest doble compromís?

—Sí que és coherent perquè volem ajudar la gent amb rigor. No es pot abordar el problema de la pobresa sense poder copsar prèviament quines són les estructures que hi porten. Si un no és estudiós i desconeix els factors econòmics, polítics i socials, no pot ajudar l'altre.

—Tenint en compte que els jesuïtes no són un orde monàstic sinó d'acció en el

món ¿estan clares per a vostès les fronteres entre teologia i política?

—Ja l'acció de Jesús tenia una certa implicació política en el sentit més profund del terme. Hi ha un doble vessant: la teologia no pot prescindir de la realitat i, a la inversa, la reflexió político-social no pot deixar de banda aspectes teològics o espirituals.

—Alguns identifiquen la Companyia de Jesús amb l'esquerra i l'Opus amb la dreta

—L'Opus, no el conec prou. Sí que puc dir que la Companyia de Jesús busca la justícia amb una renovació contínua de les perspectives i mètodes de treball.

—¿Són, per tant, progressistes?

—El que passa és que la paraula està devaluada perquè tothom vol ser progressista. Si alguna cosa ens distingeix d'altres ordes i ens identifica és que estem al servei directe del papa.

—L'adscripció d'alguns jesuïtes d'Amèrica Llatina a l'anomenada "teologia de l'alliberament" ¿els ha dut molts maldecaps amb Roma?

—Molts no, alguns sí. He de dir que no conec assumptes de primera mà d'aquest

continent però puc dir que en aquests darrers 15 anys no hi ha hagut cap problema gros de jesuïtes amb la Santa Seu.

—Però sí que va haver-hi un enfrontament entre Roma i el pare Arrupe per aquest tema.

—No va ser per aquest tema principalment. Aquest podia haver estat només un dels aspectes de les discrepàncies. El problema principal era el següent: a Roma li mancava informació sobre la tasca de la Companyia i la volia veure treballant en unes línies en què, de fet, ja estava treballant. Mancava comunicació, això era tot. Ara la situació ha canviat per a millor.

—El nomenament de Kolvenbach com a propòsit general, ara fa 7 anys, ¿ha influït en la millora d'aquest clima?

—Rotundament sí.

—¿Fins a quin punt són encertades les descripcions de l'església i el lloc d'intrigues i lluites pel poder?

—L'església és una institució humana i com a tal hi ha hagut coses com aquestes al llarg de la història i, de ben segur que avui també n'hi deu haver. Però m'interessa més l'aspecte d'ajuda a la gent.

—¿Per què Catalunya i el País Valencià ja no són dins la mateixa província?

—Perquè hi funcioni millor l'administració. És purament funcional.

AP